

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.226/2025/3.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró
Dr. Rák-Fekete Edina bíró
Dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes: felperes
cím1

A felperes képviselője: név1 ügyvéd
cím2

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
cím3

Az alperes képviselője: név2 kamarai jogtanácsos
cím4

A per tárgya: adóügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Debreceni Törvényszék 2025. szeptember 1.
napján kelt 20.K.702.170/2023/163. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A befogadhatóság alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2015. február 3-án alakult, bejelentett fő tevékenysége lakó- és nem lakó épület építése.

[2] A elsőfokú adóhatóság (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) 2021. április 1. – 2022. február 28. közötti időszakra általános forgalmi adó (áfa) adónemben végzett ellenőrzés eredményeként megállapította, hogy az építőipari szolgáltatásokat felperes a megrendelőinek döntően alvállalkozók bevonásával teljesítette, legjelentősebb számlakibocsátója, kapcsolt vállalkozása Kft.1 (a továbbiakban: Kft.1) volt, mely társaság kizárólag a felperes felé bocsátott ki számlákat. A Kft.2 (a továbbiakban: Kft.2) a Kft.1 részére bocsátott ki számlákat építőipari szolgáltatásról, mely gazdasági események tartalmukat tekintve megegyeztek a Kft.1 felperes felé továbbszámolt ügyleteivel, azokat a Kft.1 minimális haszonnal növelten számlázta tovább. Az elsőfokú adóhatóság szerint a Kft.1 a munka elvégzéséhez szükséges munkavállalókkal, tárgyi feltételekkel nem rendelkezett, az általa kibocsátott számlákban szereplő szolgáltatásokat sem önállóan, sem alvállalkozókkal nem végezte el, a kiállított számlák hiteltelenek.

[3] Az adóhatóság nem vonta kétségbe, hogy a felperes megrendelői felé ténylegesen teljesítette az általa kiállított számlákban írt építőipari szolgáltatásokat, azokat a Kúria Közigazgatási-Munkaügyi Kollégiuma az egységes ítélezési gyakorlat előmozdítása érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (Áfa tv.) 120. § a) pontja értelmezéséről kiadott 5/2016. (IX. 26.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) 2. pontja szerinti esettel azonosította, mely szerint a gazdasági esemény megvalósult, azonban nem a számlában szereplő felek között. A tudattartalom vizsgálata körében azt állapította meg, hogy a felperestől, mint az általa felvállalt munka szerződészerű teljesítésében érdekelt féltől elvárható volt, meggyőződjön arról, hogy a tevékenységében ténylegesen ki vett részt, rendelkezik-e a munka szakszerű kivitelezéséhez, annak teljesítéséhez szükséges szaktudással, egyéb feltételekkel, így elvárható volt annak felismerése, hogy az adókijátszást felismerje.

[4] Mindezek eredményeként az elsőfokú adóhatóság 9556986416 számú határozatával 202.227.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet, 101.114.000 Ft adóbírság, 27.628.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte a felperest az Áfa tv. 120. § a) pontjára és 127. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozással.

[5] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 6459755376 számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság eljárása során bizonyította az adójogi tényállás szempontjából releváns tényeket, azt, hogy a

szolgáltatás nyújtásról szóló számlák mögött ténylegesen elvégzett számlakibocsátói munka nem volt, és bizonyította azt is, hogy felperesnek a tőle észszerűen elvárható körütekintés mellett az adókijátszást fel kellett volna ismernie. A felperes egyáltalán nem tájékozódott arról, hogy a munkát végzők valójában kinek az érdekében jártak el, kinek az alkalmazottai, még azt sem tisztázta, hogy a Kft.2-nek vannak-e egyáltalán alkalmazottai. Elfogadta, hogy az építőiparban széleskörű kapcsolatokkal rendelkező név3 hozza a munkavégzéshez szükséges munkaerőt. A felperes nem ellenőrizte, hogy a Kft.2 alkalmas-e, képes-e a teljesítésre, nem győződött meg a tárgyi eszközök, a speciális szakképesítéssel bíró alkalmazottak, a Kft.2 által bevont további alvállalkozók létéről, nem kért referenciákat, a munkafolyamatokat menet közben nem ellenőrizte.

[6] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát.

Az elsőfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[8] Indokolása szerint a Kft.2-nek és törvényes képviselőjének nem volt építőipari múltja, nem rendelkezett olyan munkavállalóval sem, aki megfelelő szakismeret birtokában érdemben alkalmas lett volna a vállalkozói díj kiszámítására, a munkák felmérésére, a szükséges költségek becslésére. A felperes törvényes képviselője, és megbízottja nem kifejezetten a Kft.2-vel akart dolgozni, érdemben nem is vele tárgyalt, hanem név3.t találta meg, aki a munkaerő biztosítását elvégezte, ő volt tényleges döntési pozícióban. A Kft.2 szerepe a papírok aláírására és banki pénzfelvételre korlátozódott. A Kft.2-höz bejelentett munkavállalókkal a munkát elvégezni nem lehetett, a Kft.2 fiktív szerepét támasztja alá az is, hogy a munkavállalók közül többen úgy nyilatkoztak, nem ismerik a társaságot, más Kft.-én keresztül végeztek munkát a kérdéses időszakban. Emellett a Kft.2 semmilyen fuvarszöveggel, munkavégzésre használt eszközzel nem rendelkezett, holott közel 1 milliárd Ft összegben kiállított számla mellett az az életszerű elvárás, hogy a cégnek legyenek állandó munkavállalói, munkahelyi vezetői, akiknek megfelelő szakképzettsége van.

[9] Az elsőfokú bíróság az alperessel egyezően a közigazgatási eljárásban csatolt ukrán munkavállalók által tett nyilatkozatokat teljes bizonyító erejű magánokiratként nem fogadta el, megkísérelte tanúként meghallgatni a felperes által megjelölt ukrán munkavállalókat, azonban az nem járt eredménnyel. Megállapította, hogy a külföldi tanúk esetleges háborús helyzetből eredő távolmaradása nem eredményezte a per félbebeszakadását, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 119. § (1) bekezdésében írt körülmények nem álltak fenn.

[10] A jogerős ítélet szerint az alperes megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a felperesnek kellő körütekintés mellett fel kellett volna ismernie a Kft.2 formális szerepét, önmagában a cég létezésének, adószámának ellenőrzése nem elégséges a körütekintő eljárás bizonyítására. Ugyanezen okból nem volt indokolt a felperes adminisztratív munkavállalójának tanúkénti meghallgatása, amit az elsőfokú bíróság a Pp. 276. § (5) bekezdése alapján mellőzött. A felperes ügyvezetőjének az adóhatóság által feltártak szerint észszerű intézkedések megtétele mellett látnia kellett a Kft.2 hiányos személyi feltételeit, így alaptalanul hivatkozott az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-610/19., C-

611/19. számú határozataira. A Kúria Kfv.35.216/2014/8., Kfv.35.271/2020/7. és Kfv.35.280/2023/9. számú határozatainak tényállása nem volt összevethető a perbeli esettel. Az alperes határozatát az EUB C-439/04. és C-440/04. számú határozatának [56], [57], [61] bekezdéseiben írtakkal összhangban hozta meg.

Utalt a Kúria Kfv.35.305/2022/5. számú végzésének [43] bekezdésében foglaltakra, mely szerint az adójogi tényállás szempontjából a számlabefogadó felperes és a számlakibocsátó alvállalkozók közötti jogviszonynak van jelentősége, annak, hogy a számlabefogadó az adólevonási jog jogszerű gyakorlása érdekében megtett-e minden észszerűen elvárható intézkedést az alvállalkozót érintő szabálytalanság felismerése, illetve elkerülése érdekében. A perbeli esetben annak van jelentősége, hogy a számlabefogadó felperes „távol maradt” az alvállalkozó ellenőrzésétől, a teljesítőképesség, a ténylegesen munkát végzőkről való informálódás elmaradt, mely körülmények és az adóhatóság által feltárt ellentmondások együttes értékelése elegendő indokul szolgált az adólevonási jog megtagadásához.

A befogadás iránti kérelem

[11] A felperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítéletnek a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 121. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján elsődlegesen megváltoztatását, az alperes határozatának a megsemmisítését, és a közigazgatási szerv új eljárásra kötelezését; másodlagosan a Kp. 121. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján a hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[12] Felülvizsgálati kérelme III. pontjában - a kérelem befogadhatósága körében - a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjára, illetve *b)* pontjára hivatkozott. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a Kúria Kfv.35.280/2023/9., Kfv.35.202/2024/8., Kfv.I.35.271/2020/7., Kfv.I.35.085/2021/13. Kfv.I.35.244/2020/7. számú eseti döntéseit. Az alperes nem bizonyította, hogy tudott vagy tudnia kellett volna más szereplők esetleges adójogi hiányosságairól, az elsőfokú bíróság nem tárt fel olyan objektív bizonyítékot, mely megalapozottá tenné az alperesi álláspontot. Sem az alperes, sem a bíróság a javára szolgáló bizonyítékok megfelelő értékelését nem végezte el, azokra döntése indokolásában nem tért ki. A hiányos bizonyítéktértékelés a jogerős érdemi határozat okszerűtlenségét és megalapozatlanságát eredményezte, mely hatályon kívül helyezési ok.

[13] Sérelmezte, hogy a számlázási láncolatban szereplő társaságok (Kft.1, Kft.2) vonatkozásában adóellenőrzés nem történt, nem született elmarasztaló vagy megállapító határozat, csupán jogkövetési vizsgálat volt. Az adóigazgatási eljárásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 100. §-a alapján a „jogviszony eltérő minősítésének tilalma” szerint csak akkor lehetett volna adóellenőrzést lefolytatni, ha ez a láncolat többi tagjánál is megtörtént volna, és ugyanazon érvek mentén kerültek volna a tények megállapításra. Utalt a Kúria Kfv.35.250/2023/9. számú döntése [42], [44], [50] bekezdéseire, a Kfv.35.540/2012/7. számú döntésre, a Kfv.I.35.244/2020/7. számú határozat [20] bekezdésére, a Kfv.I.35.533/2020/5. számú döntés [32] bekezdésére.

[14] Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság ítélete több helyen iratellenes és kirívóan okszerűtlen következtetéseket tartalmaz, ellentétes a hivatkozott kúriai döntésekkel. A bíróság

ítéletének indokolása egyetlen tény, körülmény alátámasztására irányult, miszerint a számlakibocsátók nem rendelkeztek a számán feltüntetett gazdasági esemény elvégzéséhez szükséges személyi és tárgyi feltétellel, ezért bár a gazdasági esemény megvalósult, az nem a számlán feltüntetett felek között jött létre. A bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy a számla nem hiteles, az adólevonási jog nem gyakorolható. Nem a kialakult kúrai gyakorlatnak és EUB döntésekben megjelenő álláspontnak megfelelően foglalt állást az adólevonási jog gyakorlása kérdésében. A felülvizsgálati kérelem 6. oldal, 6-9. oldalain 1-20. pontokban részletesen ismertette az elsőfokú ítélet súlyosan okszerűtlen, iratellenes és a logika szabályainak ellentmondó ténymegállapításait.

[15] Hangsúlyozta, hogy az adóhatóság feladatát nem háríthatja át más hatóságra vagy a bíróságra, a tényfeltárási kötelezettség őt terheli, ezért érthetetlen, hogy miért az elsőfokú bíróság igyekezett a bizonyítékokat beszerezni, amikor az előadott kifogások alátámasztása vagy cáfolása az alperes feladata lett volna. Az egész eljárás során az volt az alperesi és bírósági hivatkozás, hogy egy ekkora volumenű munkát a Kft.2 nem tudott elvégezni, mely egyrésztől szakkérdés, másrésztől az iratokban is szerepel, hogy egyszerre 2-3 munkaterületen folyt csak a munkavégzés és nem egyszerre. Az általa felhozott körülmények olyan súlyúak, amelyek a Pp. 406. § (1) bekezdése alapján megalapozhatják a felülvizsgálat megengedhetőségét.

A Kúria döntése és jogi indokai

[16] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[17] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt - a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell

[18] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[20] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett – a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[21] A befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére hivatkozás nem alapozza meg a befogadást.

[22] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpont – érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogi értelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel a továbbiakban nem indokolt (Kfv.37.567/2023/2., Kfv.37.232/2023/2.).

[23] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjára nem hivatkozott, nem jelölt meg olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria sem tárt fel jelen ügyben.

[24] Elvi jelentőségűnek, és így a felülvizsgálati eljárás lefolytatására alapul szolgáló jogkérdésnek az olyan jogkérdések minősülnek, amelyek egy adott jogi norma tartalmával, ahhoz kapcsolódó jogkövetkezményekkel, illetve a jogi norma alkalmazhatóságával kapcsolatosak. A felperes ilyen jellegű jogkérdést a felülvizsgálati kérelemben szintén nem jelölt meg.

[25] Társadalmi jelentőségre alapozott ok esetén [Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpont] a befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. A felperes nem támasztotta alá, hogy az egyedi ügyben felmerült probléma a társadalom széles körét érintené, a jogkérdés a saját ügyén túlmutatna, továbbá arra sem hivatkozott, hogy nagy számban lennének folyamatban ügyek ugyanezen jogkérdésben, amelyek jogszerű megítéléséhez kúriai iránymutatás szükséges. Ennek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja szerinti befogadás sem indokolt.

[26] Az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének szükségességét [Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ac*) alpont] a felülvizsgálati kérelem nem valószínűsítette, illetve az ügy sem vetett fel az uniós jog értelmezését igénylő kérdést az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke értelmében. Mindezek hiányában a felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ac*) alpont alapján sem volt befogadható.

[27] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ad*) alpontjára hivatkozás esetén a befogadási okot a Kp. 117. § (4) bekezdése szerint indokolással alá kell támasztani, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. A kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási jogszabálysértésre alapozott felülvizsgálat a tisztességes eljárás kontrollját jelenti. Az egységes gyakorlat szerint az alapvető eljárási jogok megsértése vagy az egyéb eljárási szabályszegés nem önmagában, hanem az adott ügy egészének összefüggésében, az összes körülmény mérlegelésével értékelendő, mivel nem valamennyi, hanem csak az ügy érdemére kiható jogszabálysértés esetén biztosítja a felülvizsgálati kérelem befogadását.

[28] A Kúria rögzíti, hogy az *ad*) alpont szerinti befogadási ok a felülvizsgálat tárgyát képező bírói határozathozatalhoz kapcsolódó, bírósági eljárás során bekövetkezett eljárási szabályszegést, vagy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél alapvető eljárási jogának sérelme állítását követeli meg. Az alperesi eljárásban elkövetett jogsértésekre hivatkozás (a Kft.1 és a Kft.2 esetében az adóellenőrzés hiánya, az Air 100. § megsértése) a befogadás alapjául nem szolgálhatnak.

[29] A bizonyítékok, a mérlegelési szempontok értékelésén alapuló ítélet felülvizsgálati eljárásban eredménnyel csak akkor támadható, ha a bíróság a tényállást iratellenesen állapította meg, illetőleg a bizonyítékok mérlegelése kirívóan okszerűtlen volt. A felperes hivatkozásával szemben az elsőfokú bíróság a tényállást a Kp. 78. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdése szerint állapította meg, döntésének jogi indokolása a Kp. 84. § (2) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 346. § (5) bekezdésében foglaltaknak megfelel. A jogerős ítélet indokolásában részletesen ismertette álláspontját, vizsgálta az adóhatóság által figyelembe vett bizonyítékokat, a bizonyíték értékelés helytállóságát, a bizonyíték mellőzés jogszerűségét, értékelte az adóhatósági eljárásban beszerzett bizonyítékok bizonyító erejét, kitért arra is, hogy a felperes által felvetett eljárási és anyagi jogi jogsértések miért nem alaposak. Utalt a felperes törvényes képviselője (aki egyben a Kft.1 ügyvezetője is) nyilatkozatára, aki tudott arról, hogy a Kft.1 kitől fogadott be számlákat, elismerte, nem győződött meg a munkavállalói létszámról, ami a kellő körültekinés hiányát alátámasztja. Vizsgálta az EUB és a Kúria joggyakorlatának megfelelést. Indokolási kötelezettségének eleget tett, felülmérlegelésre a Kúriának nincs jogszabályi lehetősége. A felperes felülvizsgálati kérelme III.1-20. pontjaiban megjelölt tényállási hiányosságok önmagukban, helytállóságukat alátámasztó konkrét bizonyítékok megjelölése nélkül nem alkalmasak az ügy érdemére kiható jogszabálysértés alátámasztására. Mindezekre tekintettel nem volt indokolt a felülvizsgálati kérelem befogadása az *ad*) alpont alapján.

[30] A felperes felülvizsgálati kérelmében a Kp. 118. § (1) bekezdés *b*) pontjához kapcsolódóan megjelölte a Kúria Kfv.35.250/2023/9. számú döntés [42], [44], [50] bekezdéseit, a Kfv.35.244/2020/7. számú határozat [20] bekezdését, a Kfv.35.533/2020/5.

számú döntés [32] bekezdését, a Kfv.35.540/2012/7., Kfv.35.280/2023/9., Kfv.35.202/2024/8., Kfv.35.271/2020/7. és a Kfv.I.35.085/2021/13. számú döntéseket.

[31] A Kp. idézett 117. § (4) bekezdése szerint ennél a befogadási oknál meg kell jelölni a hivatkozott döntéseknek azt a részét is, amelytől a felülvizsgálni kért bírósági határozat jogkérdésben eltér. A felperes a Kfv.35.540/2012/7., Kfv.35.280/2023/9., Kfv.35.202/2024/8., Kfv.35.271/2020/7., és a Kfv.35.085/2021/13. számú eseti döntésekre hivatkozásnál nem tett eleget a Kp. 117. § (4) bekezdésében foglalt kötelezettségének, nem jelölte meg a hivatkozott kúriai határozatoknak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A Kfv.35.250/2023/9., Kfv.35.244/2020/7., Kfv.35.533/2020/5. számú eseti döntéseknél megjelölt bekezdéseket. A Kúria megítélése szerint a megjelölési kötelezettség nem merül ki a határozat számának és az érintett bekezdésnek a közlésében, az is szükséges, hogy a felperes megindokolja miben értékeli az eltérést. A Kúriának a bemutatott eltérő jogértelmezést kell döntése során értékelnie. A felperes az eltérésre vonatkozó, az ügyek összevethetőségét alátámasztó indokolást nem adott elő, így a felülvizsgálati kérelem e pont alapján sem volt befogadható.

[32] A Kúria a jogerős ítélet vizsgálatát követően megállapította, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme felsőbb bírósági iránymutatást igénylő kérdést nem vetett fel, ezért a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatását nem minősítette indokoltnak.

[33] Mindezek folytán a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[34] A meghatározott törvényi feltételek fennállása hiányában a felülvizsgálati kérelem befogadását meg kell tagadni.

Záró rész

[35] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2025. október 21.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró
bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk.

Dr. Rák-Fekete Edina sk. bíró

Dr. Stefancsik Márta sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő